

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

Liet van een trouw-hatende Vrijster, het houwelijcken af-radende

urn:nbn:de:bsz:31-101049

LIET

Van een trouw-hatende Vrijster, het houwe-
lijcken af-radende.

Qui non litigat, caelebs est.

<p>ONS Gespeul wil enckel trouwen, Wat mach t' meysjen overgaen? Sy en wil het niet verstaen. Dattet haer sou moghen rouwen: Neen, by haer en is geen schroom, Tis al bozer totten boom.</p> <p>Wat is doch het Venus-jancken? Suchten, duchten, nacht en dach, Geen vermaeck, als met geklagh, Hopen vreesen, duysent ranken, Al des liefdes pijlen sijn Drie van vreughde, ses van pijn.</p> <p>Longh-mans laet u niet verblinden, t' Bruylofs-bed is niet soo soet Alsmen u geloven doet; Ghy sult metter daet bevinden Dat noyt man soo wel en trout Dien het niet by wijlen rout.</p> <p>Sooje niet en hebt ten besten, En ghy neemt een kale Griet, Ach! twee naeckte dienen niet Hoe kan hier de liefde vesten? Slappe beurse, weecken moet; Wie kan winnen sonder goet.</p>	<p>Wiltje gelte en goet bejaghen Als ghy selfs niet rijck en sijt, Kleyne liefde groot verwijt: Vrient, ghy sultet moeten draghen Datse u op den necke trapt, Tis haer schijue dieder klapt.</p> <p>Zyt ghy rijck van gelt en landen, En verkiefje dan een lief Slechs alleen tot u gerief, Noch en sijnt geen vaste banden, Want soo haest sy is de vrou, Springht het geckien wyt de mou.</p> <p>Krijghtj' een schoone; duysent plaghen, Duysent vreesen, alle daegh, Yder isser even graegh, Yder schijntet haer te vrighen, Is het niet een vaste peil, Schoone vrouwen trots of geil.</p> <p>Koomtj' een leelick wijf te trouwen, Dat is leet, en anders niet, Dat is eeuwich huys-verdriet; Maer het sal u meest berouwen Alse treurigh staet en kijckt, Dat u kint de moer geliect.</p>
--	--

Heese

Heeft u vrou wat hooger sinnen
 Als haer spin-rock of haer douck,
 Strax soo grijpse nae den brouck;
 Dies en mooghje niet beginnen
 Niet besluyten metter daet
 Of het is met haeren raet.

Sooj aen eene koomt te raeken
 Niet te vroet, of niet te sneegh,
 Noch en isset niet ter deegh,
 Want dat maect u gansche saken
 Sonder aensien sonder eer,
 Sy is maer een kint te meer.

Soo u wijs geduerigh kindert,
 Wat een moeyte koomter van!
 Wat een hoost-sweer voordien man!

Yder kraem u goetjen mindert
 Kleyne kinders, noyt verlost,
 Grootte kinders, grootte kost.

Gaetse lange sonder baren,
 Noch ist niet gelyck het sou,
 Noch ist niet gelyck se wou,

Want gewis in korte jaeren
 Sal in stad de mare gaen
 Dat u dinghen qualick staen.

Kan u vrouwe deftich spreken,
 Breyghtse goede reden voort.
 Strax soo voertse t' hoochste woort;

Kijck: wat geestse drooghe steken
 t' wijs, dat kunstigh spreken kan,
 Js een plaghe voordien man.

Is u liefste sacht van wesen,
 Spreeck se woorden honigh-soet,
 Laffe spys is niemant goet;
 Kost die byt is meer gepresen:

Is het schaepje soet van staet
 Yder koomter swyghen aen.

Veegh dan met de minne-treken,
 Spreeckt my doch van trouwen niet,
 Tis al onrust wat men siet:

Waerom vought men twee gebreken?
 Yder mensche, wijs of geck,
 Heeft genough aen sin gebreck.

Juvenal. Sat. 6.

NVllane de tantis gregibus tibi digna videtur
 Sit formosa, decens, dives fecunda, vetustos
 Poitricibus disponat avos, intactior omni.
 Crinibus effusis bellum ditimente, Sabinâ,
 Rara avis in terris nigroque simillima cygno.

B 3

Teghen